

1 Å, for en morgen

Å, for en morgen!
med ni hekto indrefilét
til frokost
for et liv jeg har levd
for et slit det har krevd
en frokost er kun en drøm

Å, for en fremtid!
med svin over alt på mitt fjell
til stammen
for et liv de har levd
hvilken plass de har krevd
for Klaffen er svin blasfemi

Å, hvilken hymne!
og rikelig edel filét, imorgen
nesten alltid for sent
en filét som var ment
for Klaffen - gikk nesten ned
i container'n, i container'n,
i container'n, i container'n....

2 Biffen i panna

Gi meg den røde og myke
uten en trevl deri
gi meg nå mat for min psyke
hekto i antallet ni
sulten den piner meg nesten i hjel
gi meg en okse med sjel

Se nå skal biffen i panna
ja, nå skal Klaffen få mat
soppene putrer som manna
vinen skal tappes fra fat
sulten den piner meg nesten i hjel
gi meg en okse med sjel

Gi meg den røde og myke
den der har aldri kjent svik
gi meg nå mat for min psyke
for biff kan jeg gå over lik
Klaffen har ventet
på mat for sin sjel
slå nå den oxen i hjel

Se nå skal biffen i panna
Ja, nå skal Klaffen få mat
soppene putrer som manna
vinen skal tappes fra fat
maten er ferdig og vekten er ni
ja, så endelig!

3 Jeg er sulten

Jeg er sulten, hvor er biffen?
jeg er trett og lei og tung
ser i skapet, står og gaper
jeg har kun en boks kanel
kanel, kanel, kanel
ser i skapet, står og gaper
jeg har kun en boks kanel
jeg har kun en boks kanel

Jeg er Eier - hvilken seier?
jeg har Klaff, men akk, hva så?
for jeg lengter, står og venter
stekepannen er helt kald
helt kald, helt kald, helt kald
for jeg lengter, står og venter
stekepannen er helt kald
stekepannen er helt kald.

Så legg en biff i pannen nå
min Klaff skrumper nesten inn
la torsk og sei ad undas gå
fremmed mat med bein og skinn
la torsk og sei ad undas gå
fremmed mat med bein og skinn

Jeg er furten, du forstår meg?
jeg er ensom uten biff
hvor er vinen, hvor er soppen?
hvor er smørmyk Charolait?
Charolait, Charolait, Charolait
hvor er vinen, hvor er soppen?
hvor er smørmyk Charolait?
hvor er smørmyk Charolait?

Og musikken den har stanset
notehoder skrumper inn
står og venter på sin hymne
før den blir et Requiem
Requiem, Requiem, Requiem
står og venter på sin hymne
før den blir et Requiem
før den blir et Requiem

Så la de små venner putre nå
vinen tappes fra fat
biffen rett i pannen nå
en biff er min eneste mat
biffen rett i pannen nå
en biff er min eneste mat
biffen rett i pannen nå
en biff er min eneste mat!

4 Født på Ringebufjell

Klaffen ble født på Ringebu..
Ringebufjell, Ringebufjell,
Ringebufjell
edel filét av Charolait
myk Charolait ventet en kveld
en julikveld
Champignon, Champignon,
Champignon, Champignon

Klaffen ble født på Ringebu..
Ringebufjell, Ringebufjell,
Ringebufjell
edel filét av Charolait
myk Charolait ventet en kveld
en julikveld
Champignon, Champignon,
Champignon, Champignon
intermezzo
Champignon, Champignon,
Kantarell, Kantarell
Det var tretten hymner senere
tretten hymner senere osv.

5 Nå er det tid for Klaffen

Nå er'e ti' for Klaffen
nå er'e sopp til biffen
korken ut av flaska nå på rappen
jeg tar et riff på klarinetten
Riff it, biff it,
edel, rød filét!

Jeg tar et riff for Klaffen
jeg tar et riff for biffen
riff på klarinetten, et til soppen
jeg riffer riff på riffebrettet
Riff it, biff it,
edel, rød filét!

Jeg har en stor container
jeg nyter at den fylles
kunsten går i dass, en sikker
skjebne
Den går i full fart over kanten
Riff it, biff it,
container'n er min venn.....

6 Farvel til nummer 12

Å, jeg ser at pannen freser
hva skal det bety?
mens jeg nipper og jeg leser
her er min meny
en filét, rød og myk Charolait
Kantarell, feires med smell!

Ord i aften velges ut
i velkjent Klaffen-ånd
svin er klart den røde klut
ja, spør mitt Leksikon
stammens brøl visner hen
full fart opp, oppover igjen

Når jeg hører mine verk
de hymner på en snor
Vingolfveiens ånd er sterk
nå særlig rundt dens bord
så farvel, nå på hell
Sangen går, i dur og i moll
Farvel til nummer tolv!

7 Gamle tider

Drikk en skål for gamle tider
drikk for den gang
Klaffen fikk mat
en filét og de gylne kantareller
og for hymnen som var
kveldens akkompagnement
en smektende sang
ja, det var tider det....

I aften ser jeg tilbake
hører hymner som perler på snor
undres hvilken filét mon jeg spiste
den gang Hymne nr. 15 så dagens
lys, kom for å bli
ja det var tider det....



Ankomst hytta. Skål med stor bravur!



Alt er klart av mat og kjøkkenstell.

Ni hekto

Å, gi meg ni hekto indrefilét til en frokost for en uten skinn uten ben (gi meg ni hekto indrefilét)

Med mange venner små med salt og pepper på og strupen leskes med Bordeaux
En Angus fra Aberdeen, eller en Charolait
Men aller helst vil den ha Hereford

Ja, gi meg ni osv.

Den aller møreste, ytrefilét i munnen er ikke biff for meg på langt nær
da heller, tro du meg gir jeg den straks til hunden før tar jeg indrefilét med kanel

Å, gi meg ni hekto indrefilét til en frokost for en uten skinn uten ben (gi meg ni hekto indrefilét)
Klaffen, den skal få sitt den tar det helt for gitt har helt «enfoldige» behov en Angus fra Aberdeen eller en Charolait men aller helst vil den ha Hereford

Å, gi meg ni hekto indrefilét til en frokost for en uten skinn uten ben (gi meg ni hekto indrefilét)

9 Den som aldri får som fortjent

Hymnen hyller den som aldri får som fortjent dog, en gang imellom, aner jeg rettferdighet alt hva jeg begjærer dekkes på ganske rent snart jeg glemmer svinekam å, som jeg slet Eksperiment! Sann tortur! Ekskrement! Stram og sur! Eksperiment! Sann tortur!

Gyllenbrune trakter støter lydløst et kor brennevin som gløder toner an en symfoni edel rød filét skaper hymner uten ord fjerne paukeslag som stemmer taktfast i Charolait! Genialt! Kantarell! Det er alt! Charolait! Charolait!

10 En filét fra Amerika

En filét fra Amerika ble brakt til Ringebru den aller siste sjanse til å konstatere at Klaffen lever og at svin må bakke ut

En filét kom fra USA den fant sitt hvilested den aller siste ferd på vinger over havet hit her hvor Goldum sitter ved sitt staffeli

Og container'n, ja container'n den er full men krever stadig mer og mer
Og container'n, ja container'n Umottelig på kunstverk Goldum finner ingen ro
Var det at han spiste svin, kan det skyldes vær og vind? Eller ganske enkelt det at Goldum aldri hadde Klaff?
Ja, container'n å, container'n den er full men krever stadig mer og mer.

11 Mitt navn er Klaffen

Hvor var det vel lenge siden jeg smakte en edel filét hvor finnes en løsning på striden en rød, myk og god Charolait! Du treffer meg aldri på torget der grønnsaker byr frem sin pyrd jeg vinnes ei lett med kontanter og avskyr falsk sunnhet og dyd

Mitt navn er Klaffen og biff er mitt liv Charolait, den er riktigst jeg finner min viv men så lenge som pannen er kald og kniven ligger i skuffen og ønsker en Le Cardinal samt biff som er uovertruffen

Skjønt biffen er viktigst for biff er mitt liv Charolait, den er riktigst, jeg finner min viv men så lenge som pannen er kald forsaker jeg, for en skam! jeg glir mot et stup, mot et fall hva pokker er svinekam?!

Hvor var det vel lenge siden jeg smakte en edel filét hvor finnes en løsning på striden en rød, myk og god Charolait! Jeg trives der Hymner kan spilles der ånd fører biffen til meg jeg avskyr at stykkene grilles ja, spesifikt torsk, sild og sei

Mitt navn er Klaffens osv.

12 En edel filét er ei for alle

Midd i verdens kaos blant mang en idiot fødtes Klaffen uten om og men uten sans for priser som nitten nittifem Gud bevare stammen, sier'em

En edel filét er ei for alle for stammen i særdeleshet svinepriser, la dem gjerne falle en biff for Klaffen i all enkelhet

Enkel, men genial utvalgt er jeg ser du meg, må du dø og Valhall skjenkes deg å fysj, for en gris de har der!

Og vinner jeg i lotto hvor tror du summen går? jeg starter som grossist i Charolait og selger alt til meg selv hva ville stammen gjort? grisefest i Spania, sier'em

En edel filét er ei for alle servert med gyllen kantarell Svinepriser, la dem gjerne falle jeg fileterer morgen, middag, kveld

Enkel, men genial utvalgt er jeg ser du meg, må du dø og Valhall skjenkes deg å fysj, for en gris de har der!

13 Sommernatten hviler

Sommernatten hviler over Ringebru fjell skål for Klaffen, skål med stor bravur elendighet og nød er nå på hell frodighet erstatter stein og ur

Kveget hviler alltid her på Ringebru fjell alltid får man fremført sine verk alt er klart av mat og kjøkkenstell for meg kan stammen gjerne gå berserk

Valhall er langt fra Ringebru hva bryr vel Klaffen seg om det Valhall er Klaffens gris og gru så sant, så sant, så sant så gi meg myk Charolait myk Charolait

Alt vi trenger her er et orkester musikere av en hellig pakt Klaffen inviterer sine gjester et lite band som svinger helt i takt

Runde små poteter danner rytmeseksjon rødvin er en vever klarinett soppen lager harmoni i horn whisky er et djevelsk hakkebrett

Hvor er den edle rød filét? biffen er hymnens melodi endelig får jeg sjelefred så sant, så sant, så sant så gi meg myk Charolait myk Charolait

Runde små poteter osv.

14 Klaffens leksikon

Jeg velger ut ord fra Klaffens leksikon jeg føyer dem sammen for å stille min sult Hvor var det vel lenge siden

En edel filét av smørmyk Charolait å, for en morgen på Ringebru fjell (gjenta) så gi meg den røde og myke

Jeg fødtes i kaos rundt meg myldret svin blant sønner av Valhall jeg enset dem ei de gladelig reiste til Spania

Nå sitter jeg her lar tanken få flukt vederkvegelse for sjelen som hvilende kveg som hvilende kveg som hvilende kveg men pannen den er fortsatt kald

Kunstmaler Goldum er denne tids regent jeg savner ei tiden containermusikk! skal da aldri Klaffen få sitt?

Jeg våkner så opp fra ørkenens liv og finner en ørken nå atter en gang nå atter en gang nå atter en gang er Klaffen så født beduin?

Velkommen til Klaffens univers!

Denne produksjonen er en hyllest til et vennskap. Per A. Smith-Isaksen (1953-2008) var min nære venn og medmusikant gjennom mange år. Etter ungdomsår med spede forsøk på å skape musikk sammen, kom et langt opphold. I 1989 derimot, skjedde et vesentlig skifte. En sen kveld på en fjellhytte ble vi enige om å møtes jevnlig med det for øye å presentere nye komposisjoner for hverandre. Og Pelle (Per) foreslo på sitt humoristiske vis at disse musikkstykkene skulle være «hymner til biffens pris». Til historien hører det selvsagt med at vi året før lagde en amatørfilm med tittelen «**Klaffen**» (mer om Klaffen senere!).

Hvorfor så mye biff? Ja, det var andre tider, og vi kjente ikke til begrepet «kjøttskam». Dessuten er begrepet *ni hekto indrefilet* tatt ut av vår personlige historie. Da vi i 1969 gjorde om kjellerstua hjemme hos meg til et midlertidig innspillingsstudio, der våre ferskeste komposisjoner ble spilt inn på lydbånd, startet vi disse innspillingene med å spise det beste vi den gang visste – indrefilet. Og stykket vi kjøpte veide presis ni hekto.

Våre treff fra og med sommeren 1989 og fram til Pelle døde i januar 2008 ble mange, og vi komponerte tilsammen over 90 «hymner», altså «til biffens pris». Mange av stykkene var instrumentale, og først i 1991 kom jeg med min første vokale «hymne». Året før hadde jeg skrevet sanger i en helt annen sammenheng, sanger som fortalte om personlig smerte og savn. Da Pelle under en hyttetur tok fram en CD (kassett?) med The Beach Boys, fikk jeg inspirasjon til å skrive «Ni hekto». Og dermed var jeg i gang med de humoristiske tekstene.

Det ballet på seg, og i løpet av årene 1991-1996 (litt omtrentlig) ble disse 14 sangene til. Musikken var ment som privat underholdning, aldri noe annet, og stykkene har med noen unntak bestått som demo-versjoner til dags dato.

Så hvem eller hva er Klaffen? Som vi lett humoristisk uttrykte det den gang, altså da filmen **Klaffen** ble til i 1988: «Klaffen er det organ som gjør en i stand til å «perseptere en biff». Jeg-personen i disse sangene kan lett forveksles med Klaffen, som altså er et organ. Noen ganger opptrer Klaffen tilsynelatende som en person, men nå vet du altså bedre. Enten **har** man klaff, eller man har **ikke** klaff. Jeg-personen fører et til tider konservativt språk, har klaff, og vet at han ikke er en av «stammen». Forøvrig henvises den spesielt interesserte lytter til CD-utgaven av albumet Biff-variasjoner/En humoristisk mytologi, der man kan lese mer om ord og uttrykk som nevnes i sangene.

I etterpåklokskapens lys kan jeg nå se at Klaffen representerer noe mer enn det den banale forklaringen ovenfor forteller. Klaffen er symbol på en helhetsopplevelse: godt vennskap, en hyggelig atmosfære preget av god musikk, med akkompagnement av god mat (i denne perioden, 1991-1996 var det biff som gjaldt) og drikke, samt ikke minst lange og gode samtaler. Selvsagt i trygge, hyggelige omgivelser.



I kjellerstua sommeren 1969



Pelle på en av mange fjellturer

Her ser du CD-utgavens innsider:

Biff-variasjoner/En humoristisk mytologi

Navnløs Jeg-person/Eier: En eksentrisk, selvutnevnt mæstro i de fleste disipliner, med en lidenskap for biff/indrefilet. Drømmer om å spise biff til frokost, men blir stadig forhindret. Fører et til tider «arkaisk» norsk «sprog», og samtaler med seg selv.

Klaffen/Eierens «organ»: Gjør Eierens i stand til å nytte/«perspektivere» en biff. Til forveksling lik en person/Eieren. Men Klaffen er ikke et menneske, snarere en ånd, som på det fysiske plan oppleves som en «biff-klaff».

Stammen: I Eierens bode «den gemene haps». Uten sans for biff, snarere svin. Stammen virker ofte forstyrrende på Jeg-personens slumro.

Svin: Faren betrakter det å spise svin som farlig/et såkalt «medisinsk eksperiment». Det kan hode til en av hvorta.

Goldfisks/tautemaler: Eierens tautesolene gir ofte raske visse tautesolene, som kommer med for godta kunst, samtidig som de selv også både overvurderte og overprisdete. («Eieren har man klaff, eller man har ikke klaff»).

Container: påklistet til å oppbevare klaff/tautemaler.

Små venner: champignon eller kantareller, og andre gode sopper.

Hymne: et musikkstrykke (vokalt eller instrumentalt) til Biffens pris.

Charolais: Fransk kjøtferase (Hereford og Aberdeen Angus er andre eks.)

Bakgrunnen for denne utgivelsen:

Min gode venn Pelle (Per Arne Smith-Isaksen) døde dessverre altfor tidlig i januar 2008, han ble bare 54 år gammel. Vi hadde et vennskap som totalt varte i ca. 50 år. Han var en venn blant flere, men året 1966 var avgjørende for vårt vennskaps videre skjebne. Da Pelle kjøpte sin første gitar, måtte jeg herme etter ham, så jeg gjorde det samme noen måneder senere. Dermed var vårt musikalske samband knyttet. Vårt fellesskap dreide seg ikke bare om musikk, humoren stod også høyt i kurs.

Pelle hadde en spesiell humoristisk sans, og undertegnede likeledes!

Vi utviklet en spesiell form for humor, særlig da vi var i alderen 15-17 år. Dette innebar bl.a. å labilere rundt personer vi møtte. Vi skapte historier rundt dem, ofte med nokså fantastisk resultater. Dette tok vi opp igjen i voksen alder.

Jeg-personen i disse 14 sangene bygger på vår felles humor og vår felles musikkinteresse, og selvsagt på den personen i vår nærhet som fikk arenen av å bli modell. Personen er navnløs, men ikke desto mindre en selvutnevnt mæstro! En strå «ev. spar du meg. Personen utvende hente i stor grad til å utvikle karakteren: en smule arrogant, men samtidig noe hjelpeløs.

Han lever i sin egen verden, for der er det trygt å være. Hovedpersonen/Eieren oppstod som hovedperson i 1988/1989, takket være en kortfilm Pelle og jeg lagde, og det var da navnet Klaffen oppstod. Filmen handler om en person som drømmer om å spise biff/indrefilet til frokost, med forvildinger (Dette var i juni 1988). Året etter ble vi enige om å komponere «Hymner til biffens pris», altså i juli 1989. Vi komponerte mange, til å begynne med kun instrumentale strykkere. Jeg komponerte min første vokale hymne i juni 1991. Det ble mange, fler, alle ment som privat underholdning. Til dags dato har mange av disse vært skisser eller demoer. Noen sanger har vært utgitt i andre sammenhenger. Samtlige er skrevet i perioden 1991-1996.